

ADVIES

Klachtnummer 2014/061

2 juli 2014

Klacht over het niet optreden tegen pesten, uitschelden door leerkracht en ten onrechte beschuldigen van diefstal door leerkracht. Klachten worden ongegrond verklaard, maar gezien de bij de moeder en stiefvader klaarblijkelijk levende grote zorgen over pesten op school, blijft extra aandacht voor dit onderwerp voorlopig aangewezen. Klachten ongegrond.

Het bestuur van de Vereniging *, te * (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw K. (verder te noemen: klaagster) jegens mevrouw A1,A2, A3 en A4, leerkrachten van de CBS S* S* te * (verder ook te noemen aangeklaagden).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij e-mail van 1 mei 2014 en door middel van het invullen van het vragenformulier, ondertekend op 30 mei 2014, haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagden hebben in een brief met bijlagen van 26 juni 2014 van hun gemachtigde mr. C. Verhaart, advocaat te Woerden, een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 2 juli 2014 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar zijn verschenen:

- klaagster in persoon, vergezeld van de heer K2 en mr. H.D. Postma, advocaat te Leeuwarden;
-aangeklaagden in persoon, vergezeld van de heer D1., algemeen directeur, mevrouw D2, directeur van CBS S*, en hun gemachtigde mr. C. Verhaart.

De heer Postma heeft ter zitting nog de stukken overgelegd, die hij de dag ervoor via e-mail aan mr. Verhaart en de Commissie had gezonden, maar die de leden van de Commissie niet op tijd hadden bereikt. De heer Verhaart had wel kennisgenomen van deze stukken.

De klacht, als omschreven in het vragenformulier, betreft

1. ten aanzien van mevrouw A1 dat zij de dochter van klaagster L1 in het bijzijn van haar klasgenootjes ten onrechte heeft beschuldigd van diefstal;
2. ten aanzien van mevrouw A3 dat zij L1 in het bijzijn van andere kinderen heeft uitgescholden voor lesbisch, trut en sukkel;
3. ten aanzien van mevrouw A4 en A2 dat zij, hoewel zij daarop door klaagster herhaaldelijk zijn aangesproken, niets gedaan hebben aan het pestgedrag jegens de dochters van klaagster, vooral L2.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De dochters van klagster, L1 en L2, zaten dit schooljaar, 2013-2014, respectievelijk in groep 5 en 6 van basisschool S* te S*.

Volgens klagster begon in groep 3 het ontoelaatbaar gedrag jegens de kinderen. Eerst door de leerkrachten, door het stellen van vragen als: “sla je moeder je?” en “is je stiefvader wel lief?” Daarmee maakten de leerkrachten via de kinderen inbreuk op de privacy van klagster.

In groep 3 begon volgens klagster ook het pesten, met name van L2 en vooral door één bepaald jongetje. Hij sloeg haar regelmatig op haar hoofd. Op het schoolplein werden de kinderen volgens klagster vaak uitgescholden voor lelijkheid en loser. Klagster zegt dat zij hierover meerdere keren contact heeft gezocht met de school, maar dat er niets tegen gedaan werd. Vorig schooljaar, 2012-2013, was er elke dag wel een voorval. Dit schooljaar, 2013-2014, begon wel goed, maar tussen de kerst- en voorjaarsvakantie begon het pesten weer. Klagster is meteen weer naar school gegaan om erover te praten. Ze kreeg toen de indruk dat de school het niet meer met haar over pesten wilde hebben.

Klagster en haar man zijn in de kerstvakantie bij een school in Leeuwarden geweest om zich te oriënteren op een overstap van de kinderen naar die school. Het was een zuiver informatief gesprek en klagster had graag gezien dat dit verder niet naar buiten kwam, maar in een volgend gesprek met mevrouw D2 bleek zij al op de hoogte te zijn. Mevrouw D2 gaf toen tegenover klagster aan dat het misschien inderdaad beter was om de overstap te maken, omdat het op S* kennelijk niet lukte het vertrouwen van de ouders in de aanpak van de school te winnen.

Klagster wil echter niet dat de kinderen naar een school in Leeuwarden gaan. Ze hebben in S* hun vriendinnetjes, met wie ze over en weer thuis spelen. Ze hebben het hier goed naar hun zin.

De school heeft geen structureel pestgedrag jegens de meisjes kunnen vaststellen. Er is wel sprake van normaal, in de zin van in een schoolgemeenschap passend, plagen/pesten, waarbij L1 en L2 soms “dader”, soms “slachtoffer” zijn. De school vindt de meisjes bijdehand en pittig, kinderen die zich wel

redden. Er ontstaan, zo hebben mevrouw A2 en A4 ter zitting verklaard, wel eens misverstanden door dingen die de meisjes zeggen of doen, waarvan ze, als ze er op aangesproken worden, zeggen “oh sorry, zo had ik het niet bedoeld, het was maar een grapje.” Uit een sociogram komt naar voren dat L2 daardoor bij veel leerlingen niet erg geliefd is.

Mevrouw A4 heeft verklaard dat zij nooit door klaagster is benaderd over pestgedrag jegens haar dochter. Het is ook in de 10- minuten-gesprekken niet aan de orde gekomen.

Mevrouw A2 heeft verklaard dat zij met klaagster heeft gesproken over de omgangsregels die op school gelden. De school hanteert de regels van de Kanjertraining: als er wordt gescholden, geslagen of geschopt, wordt er niet teruggescholden, geslagen of geschopt, maar gaat een kind naar de leerkracht of pleinwacht om dat te melden. Klaagster leert haar dochters echter zich te verweren, eventueel door terug te slaan. Dat staat haaks op de schoolregels. L2 wordt daar volgens mevrouw A2 onzeker van. De manier waarop klaagster kinderen, die haar dochter gepest zouden hebben, op/bij het schoolplein indringend toespreekt ondermijnt, zegt mevrouw A2, het vertrouwen dat de school de kinderen wil geven dat ze zich op school in een veilige omgeving bevinden.

Mevrouw A3 is niet de groepsleerkracht van L1. L1 is wel, zo heeft mevrouw A3 ter zitting verklaard, als ze niet met haar eigen groep meeging naar het zwembad, met de groep van mevrouw A3 mee gegaan naar de gymles. Dit gebeurde dan een keer in de week in de periode van september tot maart 2014. Mevrouw A3 herkent zich niet in het door klaagster gestelde taalgebruik. Zij kan zich ook geen enkel voorval met L1 herinneren, waarop klaagster mogelijk zou kunnen doelen, als zij zegt dat mevrouw A3 L1 heeft uitgescholden voor lesbisch, trut en sukkel. Mevrouw D2 heeft verklaard dat zij nooit door ouders is benaderd over het door mevrouw A3 in grove woorden bejegenen van de leerlingen.

Volgens klaagster heeft L1 haar verteld dat een jongetje uit de groep L1 “lesbisch” noemde. Toen L1 dat aan mevrouw A3 vertelde, zou die gereageerd hebben met: “maar L1, je bent toch ook “lesbisch”?! Klaagster heeft mevrouw A3 hier niet over aangesproken, maar toen L1 enige tijd later vertelde dat mevrouw A3 haar trut en sukkel genoemd had, heeft klaagster –aan de nieuwsbrief van de school- een mail gestuurd, waarin ze zegt “het eerst niet te hebben willen geloven dat een juf op school zo communiceert met een kind, ik ben toen ineens vergeten dat het zo hoort bij deze school en zo behandelen meeste leerkrachten de kinderen.”

Volgens klaagster is haar dochter L1 op enig moment door mevrouw A1 in het bijzijn van haar klasgenoten beschuldigd door diefstal. Klaagster heeft ter zitting verklaard dat het woord diefstal misschien de kwalificatie is die zij er zelf aan heeft gegeven, dat mevrouw A1 dat woord misschien niet gebruikt heeft. L1 heeft haar verteld dat mevrouw A1 haar er in de klas van heeft beschuldigd blaadjes van een blokje “post it” te hebben weggenomen van het bureau van de juf.

Mevrouw A1 heeft verklaard dat zij merkte dat er blaadjes van een blokje “post it” op haar tafel ontbraken en dat er bij een leerling op tafel een paar van zulke blaadjes lagen. Zij heeft de leerling gevraagd hoe ze aan die blaadjes kwam – zonder erbij te zeggen dat zij blaadjes van haar eigen tafel miste. De leerling vertelde ze van L1 gekregen te hebben. Toen mevrouw A1 bij L1 aan tafel ging zitten en aan L1 vroeg – weer zonder erbij te zeggen dat zij blaadjes van haar eigen tafel miste- hoe L1 aan de blaadjes was gekomen, gaf die eerst geen antwoord en leek zij de vraag niet te begrijpen. Later vertelde ze aan mevrouw A1 dat zij het blokje met haar moeder in de winkel gekocht had. Mevrouw A1 heeft toen tegen L1 gezegd heeft dat het goed was, dat zij zelf zulke blaadjes miste en er daarom naar gevraagd had.

Volgens mevrouw A1 stelde zij haar vragen in een één-op-één gesprek en is het woord diefstal daarbij niet gebruikt.

Beoordeling

Ad 1. ten aanzien van de klacht tegen mevrouw A1 dat zij de dochter van klaagster L1 in het bijzijn van haar klasgenootjes ten onrechte heeft beschuldigd van diefstal;

Klaagster heeft ter zitting verklaard dat het woord diefstal haar eigen kwalificatie van het voorval is en dat dit woord misschien niet als zodanig door mevrouw A1 is gebruikt. De Commissie acht de lezing die mevrouw A1 van het gebeurde heeft gegeven (namelijk dat zij twee kinderen in een één-op-één gesprek heeft gevraagd naar de herkomst van de blaadjes) aannemelijk en ziet in hetgeen klaagster daarover in de stukken en ter zitting heeft aangedragen geen reden daaraan te twijfelen. De Commissie kan uit alle voorliggende informatie geen beschuldiging in welke vorm dan ook aan het adres van L1 herleiden.

De Commissie acht derhalve de klacht onder 1. ongegrond.

Ad 2. ten aanzien van de klacht tegen mevrouw A3 dat zij L1 in het bijzijn van andere kinderen heeft uitgescholden voor lesbisch, trut en sukkel;

De Commissie is van oordeel dat klaagster niet aannemelijk heeft kunnen maken dat mevrouw A3 L1 in het bijzijn van andere kinderen heeft uitgescholden voor lesbisch, trut en sukkel. De Commissie betreft daarbij de stellige ontkenning door mevrouw A3 en de verklaring van mevrouw D2 dat zij mevrouw A3 helemaal niet herkent in dergelijk gedrag en dat zij van andere ouders daarover ook nooit enige melding gehad heeft. Bovendien zijn de omstandigheden waaronder dit schelden zou hebben plaatsgevonden, namelijk in het ene uur per week dat L1 met de groep van mevrouw A3 (niet haar eigen groepsleerkracht) meeinging naar de gymles, omdat zij tijdelijk niet mocht zwemmen, alleen al in tijd en duur praktisch behoorlijk beperkend.

De Commissie acht de klacht onder 2. derhalve ongegrond.

Ad 3. ten aanzien van de klacht tegen mevrouw A4 en A2 dat zij, hoewel zij daarop door klaagster herhaaldelijk zijn aangesproken, steeds niets gedaan hebben aan het pestgedrag jegens de dochters van klaagster, vooral L2.

Door hetgeen in de stukken en ter zitting naar voren is gebracht heeft de Commissie niet kunnen vaststellen dat ten aanzien van de dochters van klagers sprake is van structureel pestgedrag in die zin dat het leven op school voor hen structureel ondragelijk gemaakt wordt of dat zij worden buitengesloten van de sociale groep. In tegendeel, klaagster heeft ter zitting verklaard dat zij rond de Kerst van dit jaar wel een informatief gesprek gehad heeft op een school in Leeuwarden, maar dat de meisjes op S*, een school voor christelijk basisonderwijs, willen blijven, omdat zij zich hier, in S*, prettig voelen en hier hun vriendinnetjes van school hebben bij wie ze over en weer thuis spelen.

Er zijn wel, ook door de leerkrachten, waargenomen onderlinge strubbelingen, zo heeft L2 regelmatig een aanvaring met één bepaald jongetje, maar dat heeft volgens de leerkrachten vooral te maken met onderlinge miscommunicatie. De meisjes zeggen of doen dan dingen, waar van ze zelf zeggen dat het als grap bedoeld was, maar die door de ander niet als zodanig verstaan worden.

Op school geldt de regel: “word je gepest, ga niet terug pesten, maar praat er thuis en op school over.” De leerkrachten hebben verklaard dat klaagster wel herhaaldelijk op school komt om tegenover de leerkrachten of de directeur te klagen over pestgedrag jegens haar dochters, maar dat de meisjes zelf niet bij hen komen om eventueel pestgedrag te melden. De door de leerkrachten vastgestelde, in het gewone schoolverkeer gebruikelijke voorvallen, worden, zo hebben zij ter zitting verklaard, door hen in een gesprek met de betrokkenen of met de hele klas afgehandeld.

De Commissie ziet op basis van de haar ter beschikking staande gegevens geen aanleiding aan te nemen dat L2 en L1 op school zijn blootgesteld aan zodanig structureel grensoverschrijdend (pest) gedrag van mede leerlingen dat de school het stappenplan van het op school geldende pestprotocol had moeten volgen. Daarbij is vanzelfsprekend een handicap dat (ook) de Commissie er in de praktijk niet bij is geweest. De Commissie baseert haar aanname op de onderbouwde verklaringen van de leerkrachten, het feit dat beide meisjes blijkbaar wel met plezier naar de school gaan en daar ook belangrijke sociale contacten hebben en op het feit dat moeder reeds lang met klem aandacht vraagt voor de positie van haar kinderen binnen de school, waardoor er door het team meer op hen is gelet en “stiekeme” acties dus eerder opgemerkt zullen zijn. Voorts acht de Commissie van belang dat beide meisjes, ondanks alle aandacht voor het onderwerp pesten, blijkbaar zelf geen melding hebben gedaan van pestgedrag bij één van de teamleden.

De Commissie ziet dat moeder en stiefvader zich grote zorgen maken en zich zeer strijdvaardig tonen in het beschermen van L1 en L2, maar schat in dat aan die zorgen wellicht ook een communicatieprobleem en misverstanden in alle communicatielijnen, ook die met de meisjes, ten grondslag liggen.

De Commissie acht dan ook de klacht onder 3. ongegrond, maar overweegt daarbij dat gezien de bij de moeder en stiefvader klaarblijkelijk levende grote zorgen over pesten op school, extra aandacht voor dit onderwerp voorlopig aangewezen blijft.

III. Het oordeel van de Commissie

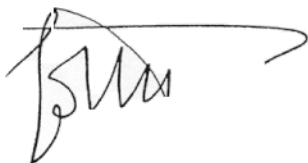
De Commissie verklaart de klacht op alle onderdelen ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

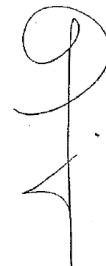
De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 2 juli 2014 door mr. F.J. Agema, voorzitter, mr. D.J. Klijn en ir. E. Nijboer, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Secretaris

Voorzitter

verzonden 8 juli 2014

